

Giới thiệu Vô Tình Gặp Em Là Định Mệnh Của Anh

Cô tên Lâm Tuệ Nhi năm nay 21 tuổi là một cô gái xinh đẹp bản tính hiền lành lương thiện nhưng có phần hơi rụt rè nhút nhát. Cuộc sống của cô người ngoài nhìn vào thì thấy vô cùng hạnh phúc nhưng phía sau tấm màn hạnh phúc đó thì ngược lại hoàn toàn.

Anh tên Hàn Thiên Vũ năm nay 23 tuổi là mẫu người có thể nói là hoàn hảo trong mắt bao cô gái không chỉ bởi vẻ ngoài đẹp trai lạnh lùng mà còn bởi anh là người thừa kế duy nhất của tập đoàn Hàn Thị tập đoàn kinh doanh đa ngành nghề lớn nhất thành phố A.

Trong một lần vô tình lái xe đi dạo giải toả áp lực anh vô tình gặp cô bị lưu manh giờ trở và ra tay cứu cô. Không hiểu sao từ khi gặp cô trái tim chưa bao giờ rung động vì ai của anh bất giác đập loạn nhịp và từ khi cô ra đi không một lời từ biệt anh luôn nhớ tới bóng hình cô gái nhỏ Lâm Tuệ Nhi. Cô xin việc vào công ty của anh, hai người gặp lại nhau, liệu đó có phải định mệnh sắp đặt cho anh và cô...

Bạn đang đọc truyện *Vô Tình Gặp Em Là Định Mệnh Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Chương 1: Tình yêu và sự lừa dối.

Ban đêm, tại thành phố A giữa dòng người tấp nập qua lại là bóng dáng một cô gái với vẻ ngoài xinh đẹp cô cứ bước đi như người vô hồn không rõ mục đích, hai hàng lệ lăn dài trên má. Chỉ mới cách đây một giờ đồng hồ thôi cô gái vẫn còn cảm thấy vô cùng hạnh phúc nào ngờ đâu người bạn trai cô yêu thương nhất lại phản bội cô đi ôm ấp yêu thương một người con gái khác đây cô vào hố sâu tuyệt vọng.

*****Hồi tưởng*****

Hôm nay là ngày kỷ niệm 1 năm yêu nhau của Tuệ Nhi và Mạc Phong, cô đã cố gắng trang điểm và ăn mặc thật đẹp để tạo cho anh sự bất ngờ. Khi cô đến nhà anh như thường lệ cô không có nhấn chuông cửa mà trực tiếp mở cửa bước vào nhà. Nào ngờ cảnh tượng trước mắt làm cô như không tin vào mắt mình quần áo của nam và nữ vứt lung tung trên nền nhà cánh cửa phòng ngủ chỉ khép hờ ghé mắt có thể thấy được chuyện đáng xấu hổ gì đang xảy ra.

Tuệ Nhi vô cùng sững sốt trước cảnh tượng đó nhưng cô lại ngây thơ tin rằng đây chỉ là hiểu lầm lỡ như...lỡ như đó là có người có tình gai bẫy Mạc Phong thì sao.

Rồi bỗng nhiên có tiếng nói phát ra từ phòng ngủ: "Phong, anh thích em hay là Tuệ Nhi hơn."

Tiếng người con trai đáp lại: "Đương nhiên là thích em hơn rồi, anh và Tuệ Nhi quen nhau đã 1 năm rồi cô ấy còn chưa cho anh chạm vào đến ngay cả nắm tay thôi cũng khó khăn."

"Em yêu anh...Phong." Tiếng người con gái tràn đầy hạnh phúc.

"Anh cũng yêu em Tiểu Uyên."

Tuệ Nhi đứng bên ngoài đã nghe thấy hết những gì họ nói.

"Tiểu Uyên" cô lập đi lập lại cái tên này thật không ngờ người chị gái cùng chung sống dưới một mái nhà và người cô yêu lại lên lút hẹn hò. Lặng lẽ đóng cửa phòng lại cô rời khỏi nhà của anh bước đi như một cái xác không hồn trên đường.

*****Kết thúc hồi tưởng*****

Tuệ Nhi cứ lặng lẽ bước đi không biết cô đã đi qua bao nhiêu con phố bao nhiêu con đường rồi. Cô nên đi về đâu đây về nhà ư buồn cười thật nơi đó như là địa ngục với cô vậy. Đáng lẽ ra cô cũng sẽ hạnh phúc như bao người khác nếu như...cô từ từ nhớ lại:

"Gia đình cô có một công ty tình hình kinh doanh khá tốt, từ nhỏ ba mẹ vô cùng thương yêu cô như một cô công chúa nhỏ nhưng cho đến khi cô lên 5 tuổi mẹ cô đột ngột qua đời ba cô lấy vợ kế thì từ đó trở đi cuộc sống của cô trở thành một nỗi kinh hoàng. Mẹ kế có một người con gái hơn cô 1 tuổi tên là Tiểu Uyên, suốt ngày chị ta chỉ luôn ganh ghét và muốn tranh giành mọi thứ với cô chỉ vì cô xinh đẹp hơn chị ta. Trước mặt ba cô mẹ con bà ta luôn tỏ ra quan tâm đối tốt với cô nhưng khi ba cô vắng mặt thì lại khác hoàn toàn."

Mãi suy nghĩ miên man không biết Tuệ Nhi đã đi vào đoạn đường vắng từ bao giờ, đoạn đường này vô cùng vắng vẻ lại ít người qua lại nên nguy hiểm luôn rình rập, có ba bốn ánh mắt thèm khát đang nhìn chằm chằm vào cô.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tình Gặp Em Là Định Mệnh Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Chương 2: Gặp nguy hiểm.

Ở đoạn đường vắng này buổi tối thường hay xuất hiện một đám lưu manh gồm bốn tên cũng có chút bản lĩnh không cướp tiền thì cũng là cướp sắc của những người đi qua đây. Hầu hết mọi người đều tránh đi qua đây vào buổi tối, từ lúc Tuệ Nhi như người mất hồn bước vào đoạn đường này chúng đã để ý đến cô.

“Tụi bay mỗi đứa chặn một hướng không cho con bé đó thoát sau khi bắt được nó thì mỗi anh em đều được hưởng thụ, con bé đó cũng khá xinh đẹp hưởng thụ xong đem nó bán cho bọn buôn người chắc cũng được một khoản kha khá.” Tên cầm đầu nhìn về thêm thường ra lệnh.

“Đại ca.” Ba tên đàn em đồng thanh đáp.

Tuệ Nhi cứ tiếp tục với những suy nghĩ của mình mà không nhận ra nguy hiểm đang rình rập sau lưng.

Bỗng từ đâu xuất hiện một tên nhìn hung dữ cùng ba tên nữa đứng chặn giữa đường, Tuệ Nhi ngước lên nhìn bọn chúng tên cầm đầu cũng nhìn cô cất giọng ồm ồm:

“Này cô em đi đâu một mình giữa đêm tối như vậy, có muốn đi chơi cùng tụi anh không?”

“Các anh là ai tôi không quen các anh phiền tránh đường cho tôi đi.” Tuệ Nhi cố nén lại sợ hãi trấn an mình nhìn bọn chúng đáp lời.

“A! Con nhỏ này khẩu khí cũng lớn đấy đại ca đây thấy cô cũng có chút nhan sắc nên mới để ý cô, rượu mời không uống muốn uống rượu phạt hả? Các anh em bắt nó lại cho tao.” Nói rồi ba bốn tên tiến lại bao vây lấy cô.

“Các...các người muốn làm gì? Có tin tôi là lên không?” Về mặt cô vô cùng hoảng sợ.

Bọn chúng vẫn nhìn chăm chăm cô với vẻ cười cợt.

“A...a...a có...có ai không...cứu...cứu tôi với!!!” Tuệ Nhi thất thanh la lên nhưng do vừa khóc giọng cô khàn đặc khó mà cất thành lời.

“Haha...haha có giỏi thì la lên nữa đi nói cho cô biết đoạn đường này rất vắng rất heo lánh cô có la lớn đến cỡ nào cũng không có ai cứu cô đâu.” Nói rồi chúng kéo cô vào một góc vắng bắt đầu trói tay chân cô lại và chuẩn bị cời đồ của cô ra.

Tuệ Nhi lúc này về mặt tràn đầy tuyệt vọng thầm nhủ: “Thôi xong rồi 21 năm gìn giữ trong sạch của cô không lẽ bị huỷ trong tay mấy tên cầm thú này ư? Không cô không muốn nhưng biết làm sao đây liệu có ai đi ngang qua mà cứu giúp cô đây...”

“Các người đang làm gì vậy buông cô gái ấy ra ngay.” Bỗng lúc này một giọng nói lạnh lùng vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tình Gặp Em Là Định Mệnh Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Chương 3: Xung đột!

“Mày là ai? Ở đây không có chuyện của mày, khôn hồn thì đừng có xía vào đi chỗ khác đừng có ở đây phá hỏng chuyện tốt của tụi tao. Cút!” Bốn tên lưu manh dừng lại động tác với cô gái, tên cầm đầu về mặt không hài lòng nhìn về phía chủ nhân giọng nói vừa rồi quát lên.

Hàn Thiên Vũ không nói gì chỉ nhếch môi cười, nụ cười đầy nguy hiểm khó đoán ẩn hiện dưới ánh đèn đường mờ ảo còn ánh mắt đảo quanh quan sát qua đám lưu manh.

“Đại ca tao đã nói vậy rồi mày còn chưa chịu biến đi cho khuất mắt tụi tao.” Một tên trong số đó bắt mồm.

“Làm ơn cứu...cứu tôi với!” Tuệ Nhi lúc đó mới kịp phản ứng, cô như bắt được chiếc phao cứu sinh vội vàng hét lên.

“Mày im đi đừng có mà la hét ầm ĩ.” Tên cầm đầu giận giữ giáng cho cô một cái bạt tai khiến khuôn mặt cô xoay sang một bên, năm đầu ngón tay đỏ ửng chói lọi hẳn rõ trên má.

“Tụi mày ở đây ức hiếp một cô gái yếu đuối chuyện này hôm nay tao không quản không được.” Chứng kiến hành động vừa rồi của tên đó anh bất ngờ lên tiếng.

“Haha...haha mày quản được sao? Mày còn không có tư cách gì nói chuyện với tụi tao.” Tên cầm đầu lên tiếng, nói rồi hất nhìn một lượt đánh giá tên

tiểu tử không biết phân biệt phải trái nặng nhẹ phá hỏng chuyện tốt của hắn.

“Tư cách nói chuyện với tụi mày?” Anh nhắm đi nhắm lại câu nói đó rồi nhếch môi cười lại là nụ cười đó nguy hiểm mà quý dị lạ thường.

“Dựa vào một tên nhóc vắt mũi chưa sạch như mày cũng muốn quản chuyện của tụi tao. Thích làm anh hùng cứu mỹ nhân hả? Haha... thôi về nhà với mẹ đi không là tụi anh không khách khí đâu.” Đám lưu manh phá lên cười to.

Không khí lại rơi vào trầm mặc dường như anh đang suy nghĩ điều gì đó.

Nhận thấy sự im lặng của anh bọn chúng tưởng anh đã sợ mà sẽ bỏ chạy không làm phiền chúng tiếp tục chuyện tốt đang dang dở.

“Tao cho tụi mày 3 giây thả cô gái đó ra. Nếu không hậu quả tụi mày tự gánh chịu.” Nào ngờ anh từ tốn cất lời, lời nói cho thấy rõ sự uy hiếp.

“Tụi tao không thả nó thì mày làm gì được.” Bọn chúng còn chưa biết trời cao đất rộng là gì và cũng chưa biết mình đã đắc tội với ai nên vẫn còn ngoan cố.

“3...”

“2...” Nhận thấy sự ngoan cố của bọn chúng anh tiếp tục đếm.

“1...”

“Hết giờ. Tao đã cho tụi mày một cơ hội mà tụi mày không biết nắm lấy vậy cũng đừng trách tao ra tay ác độc.” Anh lạnh giọng.

Nói rồi anh từ từ tiến lên chỗ bọn chúng nhanh như chớp tung một cước thật mạnh vào đầu tên đại ca, bất ngờ bị đánh úp tên đó không phòng bị gì bị anh đánh một cú trời giáng liền bất tỉnh nhân sự. Tụi đàn em thấy đại ca bị đánh thì tiến lên bao vây lấy anh. Anh mặt không biểu cảm chỉ lạnh lùng nhìn ba tên đó.

Nhiệt độ xung quanh đã giảm tới mức thấp nhất, dường như ba tên kia cũng cảm nhận được sự thay đổi đó chúng bắt đầu sợ hãi người con trai này không còn đủ can đảm như vừa nãy đề đầu mặt. Nhận thấy sự sợ hãi của bọn chúng khoe môi anh cong lên, không báo trước mà ra đòn với bọn chúng. Ba tên kia cũng không chịu kém mà liên tiếp ra đòn đáp trả.

Trong lúc anh còn đang giao đấu với ba tên kia thì bỗng nhiên tên đại ca bị anh đánh bất tỉnh khi nãy tỉnh lại, hắn nhìn đến bên cạnh có một khúc cây liền cầm nó lên hướng phía anh mà xông tới.

Tuệ Nhi khi nãy tranh thủ lúc anh và đám lưu manh nói chuyện đã cõng được dây trói trên người mình. Cô thấy anh vì đang hạ gục ba tên đồng bọn mà không chú ý tới tên cầm đầu phía sau đang xông về phía mình, không kịp suy nghĩ nhiều cô vội vã chạy lại phía anh.

“AAAAAA....AAAA....” Tiếng hét chói tai của Tuệ Nhi vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tình Gặp Em Là Định Mệnh Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Chương 4: Sự lo lắng của anh.

Sau tiếng hét lên của Tuệ Nhi anh quay đầu lại chỉ thấy cô đã bất tỉnh còn máu thì đang chảy từ người cô, trên khúc cây tên đại ca kia đang cầm cũng dính máu, hắn là cô vì đỡ cho anh mà mới bị như vậy. “Cô gái ngốc này.” Anh thở dài, rồi không quan tâm tới lũ lưu manh kia chạy về phía cô. Hôm nay cô mặc một chiếc váy màu trắng tinh khiết mà giờ đã nhuộm màu máu, một màu đỏ chói mắt rơi vào mắt anh.

Lúc này bỗng ở đâu xuất hiện một đám người mặc đồ đen hốt hoảng chạy về phía anh người đàn ông trung niên đi đầu tiên đó là Hàn quân gia vội vàng cung kính nói với anh: “Xin lỗi thiếu gia chúng tôi sơ suất nên đến muộn.”

Mặt anh không biểu cảm tiến lại chỗ Tuệ Nhi bế cô lên chạy như bay về phía chiếc xe thể thao của mình đỗ cách đó không xa.

“Xử lý bốn tên kia cho tốt.” Anh còn không quên nói vọng lại với giọng phân phó.

“Vâng.” Người đàn ông trung niên cung kính đáp lời.

“Còn không mau làm theo lời thiếu gia xử lý chúng đi.” Người đàn ông ra lệnh.

Bốn tên kia còn ngơ ngác không hiểu chuyện gì xảy ra chúng đã đắc tội với ai thì đã bị bắt lại.

Một lát sau...

“Đoàng...doàng...doàng...doàng...” Liên tiếp bốn tiếng súng nổ vang lên rồi lần lượt bốn tên kia ngã quỵ xuống đất. Vì súng bọn họ sử dụng là súng giảm thanh nên cũng không có tạo ra chấn động gì đến xung quanh nhiều lắm nên không gây ra sự chú ý.

Xong việc thu dọn một chút đám người mặc đồ đen rời khỏi đó để lại một khu vực như chưa có chuyện gì xảy ra.

Sau khi bé Tuệ Nhi chạy về phía xe của mình Thiên Vũ vội đặt thân thể mềm nhũn đang không ngừng chảy máu của cô vào hàng ghế sau rồi lập tức lái xe. Trên đường đi nhìn cô gái nhỏ phía sau anh chỉ mong rằng cô không xảy ra bất cứ chuyện gì rồi đạp chân ga dùng tốc độ nhanh nhất đến bệnh viện.

Trước cổng bệnh viện X, bệnh viện tư nhân tốt nhất thành phố A với những bác sĩ giỏi và kỹ thuật tiên tiến bậc nhất, chiếc xe thể thao của Thiên Vũ rốt cuộc ngừng lại, anh nhanh chóng bế cô ra khỏi xe chạy thẳng vào bệnh viện.

“Mau gọi bác sĩ giỏi nhất của các người ra đây cho tôi, phải cứu bằng được cô ấy.” Anh bế cô toàn thân đầy máu trên tay hướng phía phòng cấp cứu bước tới rồi lạnh giọng ra lệnh cho y tá.

Cô y tá vội vàng đi gọi bác sĩ, thật không giám đắc tội với người này mà. Một lát sau các bác sĩ giỏi nhất của bệnh viện hốt hải chạy vào phòng cấp cứu, ngay cả đến viện trưởng cũng phải chạy tới xem xét tình hình rồi cung kính nói với anh: “Hàn thiếu gia đừng lo lắng cô ấy sẽ không sao đâu.”

Anh không nói gì chỉ nhẹ gật đầu, lặng lẽ ngồi trên ghế chờ đợi. Sau vài giờ đồng hồ trôi qua rốt cuộc đèn phòng phẫu thuật cũng tắt. Các bác sĩ lần lượt đi ra, lúc này anh mới đứng lên giọng nói đầy mệt mỏi hỏi: “Cô ấy không sao chứ?”

“Không nguy hiểm tới tính mạng nhưng do mất máu quá nhiều, có thể hôn mê vài ngày chỉ cần chăm sóc tốt thì sẽ không có vấn đề gì Hàn thiếu gia đừng lo lắng.” Vị bác sĩ đứng tuổi từ từ nói.

“Ừm tôi biết rồi.” Anh nhìn người con gái sắc mặt trắng bệch tái nhợt đang hôn mê trên giường bệnh gật đầu với bác sĩ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tình Gặp Em Là Định Mệnh Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Chương 5: Tỉnh lại!

Ánh nắng ban mai chiếu qua khung cửa sổ rọi vào phòng bệnh, trên giường bệnh là một cô gái xinh đẹp đang ngủ nhưng dường như cô ngủ không thực sự an giấc.

“Không...mẹ...mẹ đừng đi đừng bỏ Tuệ Nhi lại mà! Không...không...” Cô chợt tỉnh giấc mở mắt đầy trên trán nước mắt thấm ướt một góc chiếc gối, hoá ra đó chỉ là giấc mơ của cô.

Bỗng nhiên cô giật mình nhìn xung quanh một lượt mọi thứ đều xa lạ, nơi này là nơi nào đây không phải là phòng của cô, cho đến khi cô nhìn đến kim truyền cắm trên tay và bộ quần áo bệnh nhân mình đang mặc thì mới biết hoá ra đây là bệnh viện. Khoan đã, tại sao cô lại ở bệnh viện, chợt cảm giác đau đớn từ phía sau lưng làm cô nhăn mặt: “A...đau quá!”

Bất chợt đoạn kí ức buổi tối hôm đó ủa về, cô biết mình bị người mình yêu phản bội đi lang thang trên đường gặp một đám lưu manh tính giờ trò với mình rồi một chàng trai xuất hiện xảy ra xung đột với đám lưu manh cô thấy anh gặp nguy hiểm vội đẩy anh ra chỉ cảm thấy đau thật đau rồi trước mắt một mảng tối đen cô ngã xuống đất sau đó... chuyện sau đó cô không nhớ gì nữa.

Đang suy nghĩ mông lung thì cửa phòng bệnh khẽ mở, Thiên Vũ vừa bước vào thấy cô đã tỉnh đang muốn ngồi dậy thì vội đến bên giường đỡ cô dậy cảm chiếc gối đặt phía sau lưng cô: “Cẩn thận vết thương sau lưng.”

“Anh là...” Tuệ Nhi ngờ vực nhìn người con trai trước mặt, nếu cô nhớ không nhầm thì anh là người đã cứu cô tối hôm đó, cô nhìn anh chăm chú anh rất đẹp trai ngũ quan tinh tế nhưng thoáng pha chút gì đó lạnh lùng.

“Mặt tôi có dính gì sao?” Thấy cô cứ nhìn mình anh hỏi.

“A..a không...không có chỉ là tôi muốn hỏi sao mình lại ở đây, tôi đã ngủ bao lâu rồi?” Cô vội phù nhận giọng nói như ăn trộm bị người ta bắt gặp.

Nhìn cô như vậy anh cảm thấy cô gái này thật thú vị, trên môi anh thoáng chút ý cười nhẹ nhưng rất nhanh khôi phục lại vẻ mặt lạnh lùng không biểu cảm.

“Em bị thương là tôi đưa em vào đây, em đã hôn mê suốt 3 ngày rồi.” Anh từ tốn trả lời câu hỏi của cô, có trời mới biết suốt 3 ngày cô hôn mê người nào đó đều lo lắng cho cô không tập trung vào công việc được.

“3 ngày... Tôi đã hôn mê lâu như vậy rồi sao?” Giọng cô đầy kinh ngạc. Về mặt cô dần trở nên lo lắng thẳm nhủ: “Thôi xong rồi, 3 ngày không về nhà lại

có cơ cho mẹ kể nói với ba cô mà đui cô khỏi nhà, bà ta với con gái bà ta vốn đã không ưa cô nên luôn tìm cách tống cô ra khỏi nhà càng sớm càng tốt. Còn ba cô, ba cô thương cô không cô cũng không biết nữa, ông hay đi công tác không có nhà nên rất ít có thời gian quan tâm đến cô .”

“Sao vậy?” Thấy vẻ mặt này của cô anh quan tâm hỏi.

“À không có gì.” Cô cố nén điều mình lo lắng lấy lại vẻ bình tĩnh.

“Vậy em nghỉ ngơi đi tôi đi gọi bác sĩ làm kiểm tra cho em.” Anh nhẹ gập đầu đang định đóng cửa phòng rồi đi..

“Khoan đã...” Cô ngập ngừng: “Tôi.. tôi còn chưa biết tên anh là gì?”

Anh hơi ngạc nhiên nhưng rồi cũng đáp lại cô : “Tôi tên Hàn Thiên Vũ. Còn em tên gì?”

“Lâm Tuệ Nhi.” Cô ngại ngần đáp.

“Ừm.” Anh không nói gì thêm chỉ nhẹ gập đầu đóng cửa phòng rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tình Gặp Em Là Định Mệnh Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Chương 6: Sự rời đi bất ngờ.

Sau khi anh rời đi Tuệ Nhi nhắm lại tên anh, khoan đã “Hàn Thiên Vũ” cái tên này sao mà nghe quen quen vậy nhỉ hình như cô đã nghe ở đâu rồi thì phải. Ngẫm nghĩ một lát đột nhiên khuôn mặt cô hơi sững sốt a cô nhớ rồi anh ta chính là tổng giám đốc tập đoàn Hàn Thị tập đoàn kinh doanh đa ngành nghề lớn nhất thành phố A, không thể nào nhưng mà khuôn mặt đó cô đã thấy trên bài báo kinh tế cô không thể nhớ lắm được không ngờ chính anh ta là người đã cứu cô.

Còn đang ngạc nhiên thì cửa phòng bệnh lại mở ra lần nữa, đi phía sau anh còn có bác sĩ cùng y tá. Sau khi kiểm tra một lượt cho Tuệ Nhi vị bác sĩ đẩy ghế kính nói:

“Lâm tiểu thư tình lại là tốt rồi ngoài vết thương ở sau lưng nên tránh hoạt động nhiều thì tất cả đều bình thường nghỉ ngơi một thời gian sẽ mau chóng bình phục.”

“Vậy bao giờ tôi có thể xuất viện.”

“À...”

“Cần ở lại vài hôm để theo dõi.” Bác sĩ chưa kịp cất lời thì tên nào đó bá đạo lên tiếng ngắt lời. Tuệ Nhi khó hiểu liếc sang Thiên Vũ với vẻ mặt làm như anh ta là bác sĩ không bằng.

“À... đúng đúng Lâm tiểu thư cần ở lại bệnh viện để tiện cho việc hồi phục.” Vị bác sĩ hiểu ý muốn giữ Lâm tiểu thư ở lại của Hàn thiếu nên cũng gập đầu theo ông thẩm nhủ: “Người trẻ bây giờ thật lạ muốn cho người yêu xuất viện sớm để tiện chăm sóc còn Hàn thiếu thì...”

“Vậy cảm ơn bác sĩ.” Tuệ Nhi nhẹ gập đầu với bác sĩ.

“Được rồi Lâm tiểu thư nghỉ ngơi đi tôi đi trước.” Vị bác sĩ nói xong liền cùng y tá rời đi để lại Tuệ Nhi cùng Thiên Vũ ở trong phòng bệnh im lặng nhìn nhau không ai nói gì hết.

“Đói không?” Thiên Vũ đột nhiên lên tiếng phá vỡ bầu không khí.

“Hả? O...à.” Cô hơi ngạc nhiên nhìn anh cũng cảm thấy hơi đói nhẹ gập đầu thay câu trả lời.

“Vậy em chờ chút tôi đi mua đồ ăn.” Nói rồi anh đẩy cửa phòng bệnh đi ra ngoài.

Tuệ Nhi nhìn một lượt nhìn đến trên tủ đầu giường là chiếc túi xách của cô, vội mở túi xách lấy điện thoại mở lên may quá vẫn còn pin tới hôm đó vì không muốn liên lạc cùng ai nên cô đã tắt điện thoại. Khi vừa mở lên là mười mấy cuộc gọi trong đó có Mạc Phong, mẹ kế và Lương Mạc- người bạn thân của cô. Cô nhìn đến cái tên Mạc Phong thì không khỏi cười khổ tên phản bội này vẫn còn biết nhớ tới cô, anh ta cùng chị của cô đã lên lút qua lại còn xảy ra quan hệ anh ta còn muốn gì ở cô nữa nực cười. Đang suy nghĩ mông lung đột nhiên di động rung lên cô nhìn tới tên hiển thị là “Dì Dung” cô ấn nút nghe.

“Alo...dì...”

“Cái con nhỏ Tuệ Nhi này cuối cùng cô cũng chịu mở điện thoại rồi hả cô đi đâu mấy hôm nay đến điện thoại cũng tắt không liên lạc được ba cô còn cho

người đi tìm cô đấy. Cô ở đâu thì về nhà ngay lập tức cho tôi về xem tôi dạy dỗ cô thế nào.”

“Nhưng đi...con...”

“Tút...tút...tút.” Tuệ Nhi còn chưa kịp nói gì thêm thì đầu dây bên kia đã cúp máy. Tuệ Nhi chán nản lắc đầu đành tắt điện thoại nhìn xung quanh một lượt thấy một phòng tắm nhỏ ở góc phòng cô cố gắng lê tấm thân mệt mỏi vào phòng tắm thay quần áo.

Thay đồ xong cô cầm bút viết lên giấy để lại trên tủ đầu giường: “Cảm ơn anh đã cứu tôi nếu có duyên gặp lại tôi sẽ báo đáp. Kí tên: Tuệ Nhi” rồi đi ra công bệnh viện bắt taxi về nhà.

Thiên Vũ khi trở lại thì không thấy bóng dáng cô gái nhỏ đâu chỉ nhìn thấy mảnh giấy cô để lại đọc xong anh có hơi thất vọng “vậy là cô đã đi rồi.” Cầm điện thoại lên gọi vào một dãy số rất nhanh đầu dây bên kia đã bắt máy.

“Sếp có chuyện gì cần dặn?”

“Cậu điều tra cho tôi một người chính là cô gái tôi cứu hôm trước gửi báo cáo cho tôi sớm nhất có thể.”

“Vâng, thưa sếp.”

Anh cúp điện thoại không nói gì chỉ lạnh lùng cười. “Cô gái nhỏ em đã đánh cắp trái tim tôi ngay từ lần đầu tiên rồi thì đừng mong tránh thoát được tôi.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Tình Gặp Em Là Định Mệnh Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Chương 7: Nói lời chia tay

Sau khi bắt taxi về nhà vừa mở cửa bước vào Tuệ Nhi đã bị ánh mắt của mẹ con Mễ Dung nhìn mình chăm chăm như muốn ăn sống nuốt tươi cô không bằng nhưng mà cô cũng vốn đã quen với ánh mắt này rồi chỉ im lặng đi tới chỗ mẹ con bà ta ngồi chào hỏi một tiếng.

“Di Dung...chị Tiểu Uyên.”

“Biết vác mặt về rồi à sao không đi luôn đi.” Bà ta nói giọng khinh bỉ nhìn Tuệ Nhi.

“Dạ con xin lỗi đi...”

“Cô đi đâu suốt mấy hôm nay? Điện thoại thì không liên lạc được hỏi Lương Mặc bạn cô cũng không biết cô đi đâu. Ba cô lo lắng cho cô còn sai người đi tìm cô đấy. Con gái mà bỏ nhà đi mấy hôm không về còn ra cái thể thống gì nữa.” Bà ta lớn tiếng chỉ trích cô.

“Ai nha mẹ à mẹ việc gì phải tức giận vì con nhỏ này sẽ già đi đấy.” Mễ Tiểu Uyên ở một bên lại nói thêm vào.

“Đúng vẫn là Tiểu Uyên của mẹ ngoan biết nghĩ cho mẹ.”

Tuệ Nhi nhìn một màn này cảm thấy thật giả tạo quá mà.

“Không có chuyện gì thì con xin phép lên phòng trước.” Tuệ Nhi xoay người muốn đi lên lầu thì...

“Khoan đã có chuyện tôi quên nói với cô ngày mai Tiểu Uyên đưa bạn trai về ra mắt cậu ta là con trai chủ tịch tập đoàn Mạc Thị cô liệu mà cư xử cho tốt đừng có mà mơ tưởng tới cậu ta cô không xứng đâu.”

Cô lặng lẽ nhìn sang Mễ Tiểu Uyên chỉ thấy chị ta đang nhìn cô mà nở nụ cười chiến thắng. Từ bé tới giờ cái gì chị ta cũng muốn tranh giành với cô bây giờ ngay cả bạn trai của cô cũng vậy.

“Vâng con biết rồi đi.” Cụp mắt xuống Tuệ Nhi không nói gì thêm xoay người đi lên lầu với tốc độ nhanh nhất có thể đi càng xa khỏi mẹ con bà ta càng tốt.

Lên lầu đóng cửa phòng, cô mệt mỏi nằm xuống giường nhưng cảm giác đau nhói phía sau lưng khiến cô rên khẽ: “A đau quá!” nhưng vết thương ngoài da có thể lành lại còn vết thương trong tim liệu có lành lại được không? Thầm nhủ mình thật ngu ngốc sao lại quá tin tưởng Mạc Phong chứ biết rõ bản tính phong lưu của anh ta lại ngây thơ tin rằng anh ta sẽ vì cô mà thay đổi để bây giờ đổi lại sự lừa dối, phản bội. Đang suy nghĩ mông lung thì di động chợt vang, Tuệ Nhi cầm điện thoại nhìn đến tên hiển thị là Mạc Phong thì không do dự mà nhấn nút nghe, anh ta gọi đúng lúc lắm cô cũng nên chấm dứt với anh ta rồi.

“Alo, Mạc Phong.”

“Tuệ Nhi cuối cùng em cũng chịu nghe má, anh có chuyện này muốn nói với em chúng ta hẹn gặp mặt đi.”

“Cũng đúng lúc thật em cũng có chuyện muốn nói với anh.”

“Vậy em gửi địa điểm gặp đi anh đến gặp em.”

Tại quán cafe yên tĩnh một nam một nữ ngồi đối diện nhau...

“Bao lâu rồi?” Tuệ Nhi lên tiếng phá vỡ bầu không khí.

“Em nói gì anh không hiểu.”

“Em hỏi anh và Mễ Tiểu Uyển lên kút qua lại sau lưng em bao lâu rồi hai người lừa dối em bao lâu rồi hả?” Cô gần như mất bình tĩnh.

“Thì ra em đã biết vậy thì anh cũng không cần giấu giếm em nữa, tội anh qua lại từ sau khi anh quen em một thời gian. Tiểu Uyển cho anh cảm giác chân thật hơn em cô ấy cho anh những thứ mà em không thể cho anh.”

Tuệ Nhi thầm cười khở nhìn anh ta đúng là đàn ông chỉ biết suy nghĩ bằng nửa thân dưới cô thật đã nhìn lầm anh ta rồi.

“Chúng ta chia tay đi.” Không dài dòng Tuệ Nhi nói thẳng.

“Được.” Mạc Phong thần nhiên đáp lời như chưa có gì xảy ra.

“Vậy đi, chúng ta không còn gì để nói với nhau nữa, sau này có gặp thì hãy coi như chưa từng quen biết, tôi coi như bị mù mới yêu anh.” Nói rồi Tuệ Nhi cầm túi xách rời khỏi quán cafe bởi cô không muốn ở gần con người này thêm một chút nào nữa anh ta khiến cô cảm thấy thật ghê tởm.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tình Gặp Em Là Định Mệnh Của Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Chương 8: Ý định....

Trong văn phòng Tổng giám đốc tập đoàn Hàn Thị...

“Sếp đã có thông tin về người cậu muốn điều tra.” Trợ lý Tần Dương vừa nói vừa đưa tập tài liệu cho Thiên Vũ.

“Cậu để đó đi lát tôi xem.”

“Vâng thưa sếp, không có việc gì nữa tôi xin phép ra ngoài.”

“Được cậu ra ngoài đi.”

Thiên Vũ nhìn tập văn kiện mới được Tần Dương đưa tới, cầm lên xem xét.

“Lâm Tuệ Nhi, 21 tuổi con gái chủ tịch tập đoàn tài chính Lâm Thị, tốt nghiệp loại giỏi trường đại học X...”

Thiên Vũ xem qua một lượt tập tài liệu lông mày hơi nhíu lại dường như đang suy nghĩ gì đó.

Tuệ Nhi sau khi rời khỏi quán cafe liền đến nhà Lương Mặc, bạn thân của cô. Lúc này Lương Mặc đang làm bữa tối trong bếp thấy Tuệ Nhi đến thì vô cùng vui mừng.

“Tuệ Nhi, cái con nhỏ này cậu đi đâu suốt mấy hôm nay mình lo cho cậu muốn chết giờ cậu mới biết nhớ đến mình hả?”

“Minh...aizz lát mình kể cho cậu nghe, thế giờ cậu có định mời mình vào nhà không để mình đi về nè!”

“Ai nha mình quên mất cậu vào nhà đi.” Lương Mặc vội mời Tuệ Nhi vào nhà.

“Đúng rồi Tuệ Nhi cậu ăn cơm chưa?”

“Mình chưa ăn nên mới đến nhà cậu ăn ké nè lâu rồi không được thưởng thức tài nghệ nấu ăn của Mặc Mặc nhà mình.” Tuệ Nhi nói đùa với Lương

Mặc.

“Vậy cậu ngồi ngoài này chờ chút mình đi nấu cơm sẽ rất nhanh thôi.” Nói rồi Lương Mặc xoay người vào bếp. Tuệ Nhi nhìn xung quanh căn nhà nhỏ của Lương Mặc một lần nó chỉ gồm một phòng khách, một phòng bếp, một phòng ngủ, một phòng tắm nhưng lại vô cùng sạch sẽ tạo cảm giác ấm cúng. Lương Mặc là người bạn thân duy nhất mà cô quen tính tình thì không nhút nhát như cô mà có phần mạnh mẽ sôi nổi. Cô ấy là con gái chủ tịch tập đoàn Lương Thị nhưng mà lại thích cuộc sống tự lập tự do tự tại mọi việc trong tập đoàn đều để anh trai cô ấy Lương Bắc xử lý hết.

Lương Mặc rất nhanh đã nấu cơm xong hai người vừa ăn vừa trò chuyện với nhau.

“Đúng rồi Tiểu Tuệ Nhi của mình cậu đi đâu suốt mấy hôm nay vậy?”

“Minh...mình ở bệnh viện.”

“Hà? Cái gì? Sao cậu lại ở bệnh viện cậu bị làm sao vậy?”

“Minh...” Tuệ Nhi ấp úng.

“Nói nhanh đi mình muốn biết.” Lương Mặc sốt ruột thúc giục Tuệ Nhi.

Không có cách nào khác Tuệ Nhi bèn đem hết sự việc tối hôm đó kể lại cho Lương Mặc nghe. Lương Mặc nghe xong thì vô cùng tức giận. “Cái tên khốn kiếp Mạc Phong này sao hèn dám làm như vậy với Tiểu Tuệ Nhi của mình chứ. Mình đi tìm hấn tính sổ.”

“Thôi bỏ đi mà dù gì thì mình và anh ta cũng đã chấm hết rồi giờ anh ta chỉ là quá khứ với mình thôi không còn liên quan gì nữa.” Tuệ Nhi nói thì nói vậy nhưng lòng thì đau như cắt.

“Cậu thực không sao chứ Tiểu Tuệ Nhi.” Lương Mặc vẫn còn lo lắng cho Tuệ Nhi.

“Minh không sao thật mà cậu đừng lo gì hết.” Tuệ Nhi cười lấy lòng Lương Mặc.

“À xui thì mình quên cậu bị thương vết thương có nặng không?”

“Không có gì chỉ là vết thương ngoài da không có sao hết đó.”

“Ừ vậy mình cũng yên tâm rồi.”

Hai người ăn cơm xong ngồi cười đùa nói chuyện phiếm trên ghế sofa như nhớ ra gì đó Lương Mặc hỏi Tuệ Nhi: “À cậu đã có ý định làm việc ở đâu chưa đi xin việc hay là làm việc ở công ty của ba cậu?”

“Minh sẽ không về chỗ ba mình mà mình muốn đi phỏng vấn ở tập đoàn Hàn Thị nghe nói tập đoàn đó đang tìm thư kí cho Tổng giám đốc, nhưng mà mình hơi lo không biết mình có cơ hội không nữa nghe nói có nhiều người cũng đến phỏng vấn lắm.”

“Aizz... Cậu phải tự tin lên chứ, Tiểu Tuệ Nhi của mình chắc chắn sẽ trúng tuyển thôi cậu tin mình đi.” Lương Mặc nói chắc như đinh đóng cột

“Cậu đừng có tăng bốc mình quá như vậy mà Mặc Mặc.” Tuệ Nhi ngại ngùng.

“Minh chỉ nói đúng sự thực thôi mà.” Lương Mặc hơi chau môi lên nói với Tuệ Nhi.

“Vậy đêm nay cho mình ngủ lại nhà cậu nha Mặc Mặc thân yêu.” Tuệ Nhi cười hết sức ngọt ngào với Lương Mặc. Trước khi đi cô cũng có nói với dì là tối nay không về nhà rồi nên không cần lo bị làm phiền.

“Được nha cũng lâu rồi tụi mình cũng chưa tâm sự với nhau đêm nay cậu phải thức cùng mình đó.” Lương Mặc cười đến vui vẻ.

“Thôi đi Mặc Mặc cô nương cậu toàn ngủ trước thôi có thức được đâu mà mình đi ngủ sớm còn hơn đó.”

“Hi hi chỉ có Tiểu Tuệ Nhi là hiểu mình thôi à.”

Hai người xem tivi cười đùa vui vẻ trong phòng khách một hồi lâu mới thấm một mà tắt điện đi ngủ. Tuệ Nhi nhắm mắt ngày mai sẽ là một ngày dài với cô...

Bạn đang đọc truyện *Vô Tình Gặp Em Là Định Mệnh Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Chương 9: Phỏng vấn

Ngày hôm sau Tuệ Nhi về nhà chuẩn bị mọi thứ để chiều tới tập đoàn Hàn Thị phỏng vấn, còn về phần Mễ Tiểu Uyển cũng đưa Mạc Phong về ra mắt bà và dì, cô cũng chỉ gọi là cô mặt ăn bữa cơm cùng cho có lệ chứ thực ra cô cũng không muốn phải ngồi cùng bọn họ một chút nào.

Buổi chiều, Tuệ Nhi bắt xe tới tập đoàn Hàn Thị, đứng trước cổng nhìn lên toà nhà cao chọc trời cô thầm cảm thán, tuy là nhà cô cũng có công ty riêng nhưng sao mà so được với cả một tập đoàn lớn mạnh có hơn trăm năm lịch sử như Hàn Thị chứ. Bước vào bên trong đại sảnh cũng thật là sang trọng cùng rộng quá đi. Cô tìm đến địa điểm để tham gia phỏng vấn ngồi trên ghế chờ đến lượt mình.

“Này cậu nghe tin gì chưa hôm nay Tổng giám đốc sẽ tham dự buổi phỏng vấn này đó.”

“Hả? Thật sao! Nghe nói Tổng giám đốc Hàn Thị không những còn rất trẻ mà còn đẹp trai nữa.”

“Ừ đúng vậy đó mình nghe mấy người được phỏng vấn trước nói vậy mà.”

“Vậy tui mình phải cố gắng tạo ấn tượng tốt mới được.”

Tuệ Nhi ngồi bên cạnh nghe hai cô gái đó nói chuyện với nhau thoáng chút bối rối, hôm đó ở bệnh viện cô chưa kịp cảm ơn anh ta mà đã rời đi rồi giờ gặp lại cô nên cảm ơn anh ta mới được nhưng mà trong hoàn cảnh này thì không tiện cho lắm...

“Lâm Tuệ Nhi đến lượt cô.” Đang suy nghĩ thì bất ngờ có tiếng người gọi cô tới lượt cô rồi, hít thở sâu rồi bước vào phòng phỏng vấn.

Thiên Vũ ngồi ở vị trí chủ toạ thấy Tuệ Nhi đến phỏng vấn thì có chút ngạc nhiên nhưng rất nhanh đã lấy lại vẻ bình tĩnh lạnh lùng vốn có.

Ban giám khảo xem hồ sơ của cô rồi đặt cho cô rất nhiều câu hỏi, Tuệ Nhi đều trả lời một cách rất lưu loát thành thật làm họ gật đầu trao đổi với nhau có vẻ khá hài lòng. Cô kết thúc buổi phỏng vấn khá tốt, chỉ còn chờ kết quả thế nào thôi.

Vài ngày sau...

Tuệ Nhi đang ngồi đọc sách trong phòng thì đột nhiên tiếng di động vang lên, là một dãy số xa lạ cô hơi do dự nhưng rồi cũng nhấn nút nghe.

“Alo..”

“Alo xin hỏi đây có phải số điện thoại của cô Lâm Tuệ Nhi không ạ?”

“Vâng, là tôi cô là...”

“À tôi gọi đến từ tập đoàn Hàn Thị, chúc mừng cô cô Lâm cô đã trúng tuyển vào tập đoàn Hàn Thị.”

Tuệ Nhi nghe tin này xong không khỏi vui mừng cô vội hỏi: “Vậy bao giờ tôi có thể đến công ty làm việc.”

“Ngày mai cô có thể tới chúng tôi sẽ sắp xếp người hướng dẫn cho cô.”

“Vâng cảm ơn cô.”

Tắt điện thoại Tuệ Nhi vui mừng gọi cho Lương Mạc rất nhanh đầu dây bên kia đã nghe máy.

“Alo Tiểu Tuệ Nhi...”

“Mặc Mặc à mình có tin này muốn báo với cậu.”

“Hả chuyện gì vậy nghe giọng cậu có vẻ vui thế.”

“Mình...mình trúng tuyển vào tập đoàn Hàn Thị rồi.”

“Thật sao?” Lương Mạc kinh ngạc

“Ừ mình vừa nhận được thông báo trúng tuyển mai mình có thể đến đó làm việc.”

“Chúc mừng cậu nha Tiểu Tuệ Nhi.”

“Trưa nay cậu rảnh không mình mời cậu đi ăn chúc mừng.”

“Rảnh đương nhiên rảnh rồi chuyện vui như vậy mình phải cùng cậu ăn mừng chứ.”

“Vậy cậu chọn địa điểm đi rồi gửi cho mình trưa mình tới đó.”

“Ok Tiểu Tuệ Nhi thân yêu.”

“Vậy bye bye trưa gặp cậu.”

“Bye bye.”

Tắt điện thoại tâm trạng Tuệ Nhi thật vui vẻ, cô tiếp tục đọc sách đến trưa thì hẹn với Lương Mặc cùng đi ăn rồi đi dạo phố.

Buổi tối trước khi đi ngủ Tuệ Nhi vô cùng hồi hộp không biết ngày đầu tiên đi làm sẽ thế nào đây...

Bạn đang đọc truyện *Vô Tình Gặp Em Là Định Mệnh Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Chương 10: Ngày làm việc đầu tiên và những lời bàn tán...

Buổi sáng Tuệ Nhi đến công ty từ rất sớm, vì là ngày đầu tiên đi làm với một sinh viên mới ra trường chưa có kinh nghiệm như cô nên cô có phần hơi lo lắng, khi cô tới đúng như đã nói trong điện thoại công ty đã sắp xếp người hướng dẫn chỗ làm việc và những công việc phải làm khi là thư kí Tổng giám đốc cho cô. Cũng thật chu đáo quá đi người sắp xếp nơi làm việc và công việc cho cô chính là Tần Dương trợ lý đắc lực của Tổng giám đốc, mà cô nào hay biết đó là do Thiên Vũ can thiệp. Vì là thư kí riêng nên phòng làm việc của cô ngay kế bên phòng Tổng giám đốc. Sau khi đã xong mọi việc Tần Dương mới nói với Tuệ Nhi:

“Thư kí Lâm có chuyện gì cô không biết thì có thể hỏi tôi, tôi đi trước.”

“Cảm ơn anh trợ lý Tần.”

“Không có gì.” Nói rồi Tần Dương đóng cửa rồi đi.

Mới ban đầu có vẻ không quen với công việc nên Tuệ Nhi gặp khá nhiều khó khăn, nhưng cô vốn là một người thông minh chăm chỉ học hỏi nên những công việc đó đối với cô đã không còn trở nên quá khó. Chỉ trong một buổi sáng cô đã thích ứng được với công việc khá nhanh chóng.

Giờ nghỉ trưa đến rất nhanh Tuệ Nhi cũng như bao nhân viên khác đi xuống căng tin ăn trưa. Sau khi cô chọn một vị trống để ngồi và bắt đầu bữa trưa thì...

“Này này mọi người, đã ai gặp thư kí mới của Tổng giám đốc chưa?”

“Tôi mình chưa gặp mà có chuyện gì sao, thư kí của Tổng giám đốc thì có liên quan gì tới tụi mình đâu.”

“Đúng vậy đó.” Một người khác cũng xôn xao.

“Thế mọi người không để ý từ trước tới giờ Tổng giám đốc rất ghét phụ nữ sao, thư kí nếu là phụ nữ thì sẽ bị sa thải không quá một tuần?”

“Ừ ha cậu nhắc mình mới nhớ, nghe nói mấy cô thư kí trước có ý muốn quyến rũ Tổng giám đốc của chúng ta nên mới bị đuổi đó.” Một cô gái khác nói thêm vào.

“Anh ấy vừa đẹp trai, muốn tiền có tiền muốn quyền có quyền, hơn nữa hiện còn độc thân họ muốn quyến rũ anh ấy cũng phải thôi không có gì lạ hết đó.” Nói xong trong mắt cô gái đó tràn đầy vẻ ngưỡng mộ.

“Cô thư kí này chắc cũng như các cô trước thôi không ở lại được lâu đâu mà.”

“Mà thôi mặc kệ đi lo ăn cơm của mấy cậu đi không muộn bây giờ.”

“Ừ mau ăn cơm đi, đổi chủ đề thôi.” Tiếp tục một hồi nói chuyện bọn họ mới ăn xong cơm rồi đi.

Tuệ Nhi ngồi bên này đã nghe thấy hết cuộc đối thoại vừa rồi, cô buông đũa xuống, không còn cảm giác muốn ăn nữa, mua một chai nước cô liền rời đi trở về phòng làm việc.

Suốt buổi chiều hôm đó cô cứ luôn suy nghĩ về chuyện nghe được lúc trưa vô vàn câu hỏi đặt ra mà không biết đáp án cứ xoay quanh trong đầu cô.

Vì cô không tập trung làm việc được dù đã hết giờ làm mà tiến độ công việc bị chậm lại nên cô quyết định ở lại làm thêm cho xong mới về. Xong việc cũng là khá muộn rồi, Tuệ Nhi sắp xếp một chút tài liệu trên bàn rồi cầm túi xách chuẩn bị rời đi, nhưng khi đi qua phòng Tổng giám đốc cô thấy còn có ánh đèn sáng thì hơi ngạc nhiên: “Giờ này mà còn có người sao nhưng đây là phòng sếp mà sếp đi công tác mai mới về, vậy là ai ở trong này nhỉ?”

Không suy nghĩ nhiều cô khẽ mở cánh cửa phòng và vô cùng kinh ngạc khi nhìn thấy người trong phòng...

Bạn đang đọc truyện *Vô Tình Gặp Em Là Định Mệnh Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.